

[Birgit Busk.]

skab til lovforslagets enkeltheder og de ændringsforslag, der er stillet om disse enkeltheder. Jeg skal derfor tillade mig at fremsætte følgende *forslag om motiveret dagsorden*:

„Idet folketinget beslutter at udsætte afstemningen om ændringsforslagene til forslag til lov om social bistand,

fortsætter tinget behandlingen af lovforslaget“.

Det gælder også ud over i morgen.

Hvis mit forslag vedtages, hvad jeg håber, går jeg ud fra, at dagen for den udsatte afstemning vil blive fastsat af formanden.

Tredje næstformand (Karlskov Jensen):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Birgit Fjelde (CD):

Som det er folketinget bekendt, udtaler jeg mig ikke som ordfører for min gruppe, men alene for egen regning. Der er intet i dette lovkompleks, der er nyt for mig. Jeg har igennem mit faglige arbejde som socialrådgiver, mit tidligere medlemskab i et kommunalt socialudvalg og et halvt års medlemskab af folketingets socialudvalg et kendskab til, hvad bistandsloven er, og hvad den skal bruges til. Både fagligt og menneskeligt føler jeg mig på hjemmebane.

Jeg havde gerne set, at loven på en række punkter havde været mere vidtgående. F. eks. havde jeg gerne set, at loven havde givet refusion for løbende vejledning og rådgivning og dermed for alvor levet op til socialreformkommissionens programerklæring om forebyggelse, revalidering, trivsel og tryghed. Det er beklageligt, at vi ikke i socialudvalget har kunnet finde frem til måder at skille rådgivning og almindelig kommunal socialadministration fra hinanden, og jeg er heller ikke blind for, at loven måske vil komme til kort i en række kommuner, hvor man endnu ikke har erkendt sit fulde ansvar for borgernes behov for et socialt sikkerhedsnet.

Jeg tror ikke, denne lov er nogen slutsten på vort velfærdssamfunds sociallovgivning, men den er et værdifuldt trin i den socialpolitiske udvikling, der erkender det ene menneskes ansvar over for næsten. Derfor er lovens muligheder for forsøgsvirksomhed noget meget værdifuldt, hvorigennem der kan samles materiale til nye forbedringer.

Vi har aldrig fået gjort op, hvilke besparelser vi kunne hente hjem for hele samfundet, hvis vi på et tidligere tidspunkt fik sat sikkerhedsnettet ind over for sociale tabere. Vi har aldrig fået gjort op, hvad gode boliger og et godt boligmiljø kunne spare samfundet for i udgifter til institutionsanbringelse af børn og unge, fængselsophold og forvaring og ophold på sygehuse og statshospitaller. Vi har aldrig fået gjort op, hvor lille et bidrag samfundet skulle yde for bistand til truede familier på et tidligt tidspunkt. Det er måske ikke penge, men bare vejledning, der skulle til for at spare samfundet for millioner til senere varige sociale ydelser.

Vi har heller ikke fået gjort op, hvilke tab erhvervslivets krav til arbejdsydelser og -præstationer påfører samfundet ved arbejdsulykker og deraf følgende hel eller delvis invaliditet.

Når vi ikke ved tilstrækkeligt om de årsager, der kan være til de sociale skader, kan vi heller ikke forlange at få viden om de økonomiske konsekvenser af denne lov. Vi har derimod en begrundet formodning om, at lovens sigte på decentralisering og forenkling vil betyde personalebesparelser og sikring mod dobbeltadministration. Jeg tror også, vi har en sikkerhed for, at de borgere, som forskyldt eller uforskyldt er kommet i vanskeligheder, får et serviceapparat, der svarer til det niveau, som vort kultursamfund bør have og kan være bekendt. Men naturligvis koster det noget.

Det er hykleri at udtale sympati for principperne i lovforslaget, hvis man ikke tør tage de økonomiske konsekvenser. Der er ingen grund til at tro, at lovens følger med hensyn til personaleansættelser vil blive